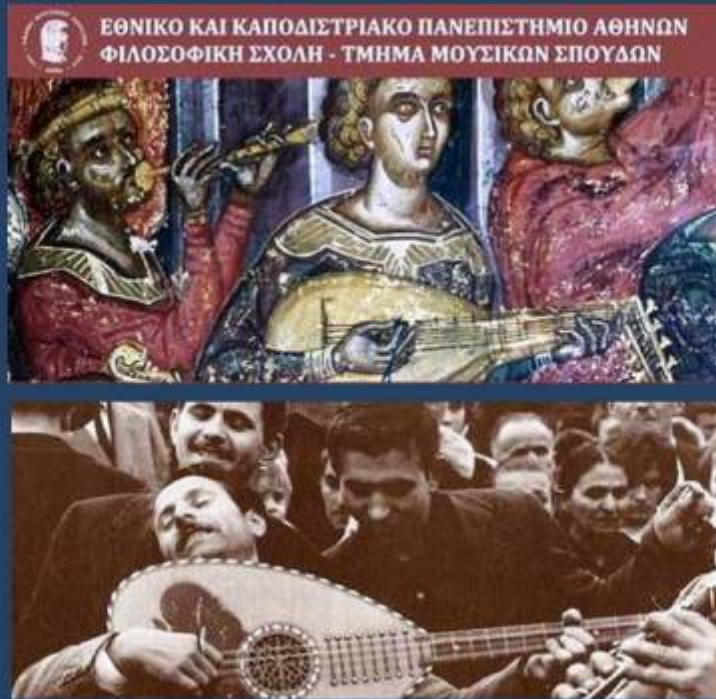

Τιμώντας την Παράδοση!.. (Κατερίνα Χουζούρη)

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Ανοιχτή πρόσκληση σε όλη τη φοιτητική κοινότητα αλλά και σε όσους αγαπούν ή θα ήθελαν να γνωρίσουν καλύτερα την ελληνική δημοτική παράδοση, να συνκινηθούν και να χορέψουν, απευθύνει το Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου.

Το Τμήμα συμπληρώνει φέτος 25 χρόνια λειτουργίας και επέλεξε να γιορτάσει αυτήν την επέτειο, διοργανώνοντας ένα αφιέρωμα στην ελληνική δημοτική μουσική παράδοση, στο οποίο θα τιμηθούν ορισμένοι κορυφαίοι εκπρόσωποι του χώρου. Την επιμέλεια του αφιερώματος έχει ο καθηγητής Λάμπρος Λιάβας, διευθυντής του Τομέα Εθνομουσικολογίας του Τμήματος Μουσικών Σπουδών.

 ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΣΧΟΛΗ - ΤΜΗΜΑ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Παρασκευή 24 Ιουνίου 2016, 19:00
Αίθουσα Τελετών Κεντρικού Κτηρίου ΕΚΠΑ
Πανεπιστημίου 30

ΤΙΜΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ!..

Θα τιμηθούν για την προσφορά τους οι:
Χρόνης Αηδονίδης, Χρήστος Ζώτος, Νίκος Καρατάσος,
Γρηγόρης Καψάλης, Νίκος & Γιασεμή Σαραγούδα
και Πετρο-λούκας Χαλκιάς

Θα ακολουθήσει παραδοσιακό γλέντι στον αύλειο χώρο του Κτηρίου

Την Παρασκευή 24 Ιουνίου στις 19:00μ.μ. στην Αίθουσα Τελετών του Κεντρικού κτηρίου του Πανεπιστημίου Αθηνών (Πανεπιστημίου 30), θα τιμηθούν για την προσφορά τους: ο Θρακιώτης τραγουδιστής, ερευνητής και δάσκαλος του δημοτικού τραγουδιού Χρόνης Αηδονίδης (γεν. 1928), οι Ηπειρώτες δεξιότητες του λαϊκού κλαρίνου Γρηγόρης Καψάλης (γεν. 1929) και Πετρολούκας Χαλκιάς (γεν. 1934), ο δεξιότηνης στο σαντούρι Νίκος Καρατάσος (γεν. 1931), ο δεξιότηνης στο ούτι Νίκος Σαραγούδας (γεν. 1933) με τη σύζυγό του τραγουδίστρια Γιασεμή Κανταρτζόγλου-Σαραγούδα, καθώς και ο δεξιότηνης στο λαγούτο Χρήστος Ζώτος (γεν. 1937).

Τιμώντας τους παλαιούς μεγάλους δεξιότητες (και στο πρόσωπό τους επώνυμους και ανώνυμους εκπροσώπους της ελληνικής δημοτικής μουσικής), το Τμήμα Μουσικών Σπουδών δίνει έμφαση στην έννοια της «παράδοσης», ως συγκρότηση, διαχείριση και μεταβίβαση της συλλογικής ταυτότητας και μνήμης.

Μετά την τελετή, στον αύλειο χώρο του κτηρίου θα πραγματοποιηθεί μουσικο-

χορευτική εκδήλωση, όπου θα παίξουν και θα τραγουδήσουν οι τιμώμενοι καθώς και επίλεκτοι παραδοσιακοί μουσικοί, ορισμένοι από τους οποίους είναι απόφοιτοι του Τμήματος Μουσικών Σπουδών.

Ο καθηγητής Λάμπρος Λιάβας, διευθυντής του Τομέα Εθνομουσικολογίας του Τμήματος Μουσικών Σπουδών, είχε δηλώσει στην εφημερίδα Ελευθεροτυπία[1], για τη σημασία της παραδοσιακής μουσικής, αλλά και για το πώς την αντιλαμβάνεται η κοινωνία σήμερα.

«Η παραδοσιακή μουσική θα μπορούσε να αποτελέσει τη βάση της μουσικής παιδείας, κατ' αναλογία με την ελληνική γλώσσα, για λόγους οικειότητας, άρα και ικανότητας απορρόφησης και αφομοίωσης της μουσικής πληροφορίας, μετουσιώνοντάς τη σε γνώση. Αυτή η μουσική παρέχει ένα ανυπολόγιστης αξίας υλικό, τόσο για να πατήσει η μουσική παιδεία του τόπου μας όσο και για αξιοποίηση. Οι μουσικοί δρόμοι, τρόποι και ήχοι και η διαστηματική συγκρότηση αυτών, καθώς και οι ιδιαιτερότητες στους ρυθμούς, στο χορό και τους σκοπούς της παράδοσης, αποτελούν πόλο έλξης για την παγκόσμια μουσική και μουσικολογική κοινότητα»...

«Αποτελεί γεγονός ότι με τον όρο «Δημοτική Μουσική» η επικρατούσα ως και σήμερα στην κοινωνία αντίληψη περιγράφει πάνω-κάτω, μόνο ό,τι η σχολική φιλολογία, η ερασιτεχνική και επαγγελματική λαογραφία και τα μαζικά μέσα (με πρώτο και καλύτερο το φωνογραφικό δίσκο) έχουν παρουσιάσει. Δηλαδή μια κενή γραφικότητα ή μια πατριωτική σηματοδοσία. Αυτές οι παρουσιάσεις ευθύνονται για το γεγονός ότι κατά κανόνα, από καλλιτεχνική άποψη, η μουσική αυτή δεν εκτιμάται. Τα δημοτικά τραγούδια είναι συνδεδεμένα περισσότερο με πολλά άλλα και λιγότερο με τη μουσική τέχνη. Τα τελευταία χρόνια παρατηρείται μια ζύμωση, η οποία καλλιεργεί μια καινούργια προσέγγιση της δημοτικής μουσικής, από την πλευρά των μουσικών. Νέοι μουσικοί μελετούν τις κατακτήσεις των παλαιών τεχνιτών σε πρακτικό και θεωρητικό επίπεδο και για πρώτη φορά η δημοτική μουσική αποκτά εκπροσώπους που διεκδικούν για λογαριασμό της δικαιώματα Τέχνης, ενδιαφερόμενοι για την καλλιτεχνική της αξία, χωρίς δεσμεύσεις γραφικού, φολκλορικού ή μουσειακού τύπου».

Κατερίνα Χουζούρη

[1] Στις 18 Μαρτίου 2014, <http://www.enet.gr/?i=news.el.article&id=421240>